

Målet er, at alle tre ben i psykiatrien: hospitaalsektoren, distriktpsikiatrien og socialpsykiatrien skal være ligestillede.

Jeg håber derfor, vi kan få en fælles forståelse af, hvordan vi kan få strikket en præcisering i loven sammen, der giver rettigheder – for vi skal jo huske, at de patienter, der er omfattet af denne lov, er patienter, der anbringes mod deres vilje.

Det gør indsatte i fængslerne også. De har rettigheder. Det skal denne gruppe også have, og jeg vil derfor opfordre til, at vi bruger udvalgsarbejdet til at hitte ud af hvordan.

I den forbindelse vil jeg gøre opmærksom på den udvikling, vi f.eks. kan se i Roskilde Amt, hvor der på Fjorden er enestuer og gode forhold. Antallet af dage, man er indlagt på den lukkede afdeling, er forsvindende lille, 7 dage, tror jeg, er gennemsnittet. Der er penge at spare, og det beviser, at det er dyrt at være fattig.

Et andet punkt, der skal nævnes, er spørgsmålet om udskrivningsaftaler. Forslaget er blevet bedre, men der er stadig væk et problem. Ifølge § 3, stk. 4, er det kun de uregerlige, der får et tilbud om en udskrivningsaftale, men også andre kan have behov for det. Derfor skal vi kigge på denne formulering, så der kommer overensstemmelse med Retsudvalgets beretning på det punkt.

Øvelsen må være at sikre patienterne optimale forhold, så de kan få et værdigt liv, selv om de har en psykisk lidelse, der ikke umiddelbart kan helbredes. Sikkerhedsnettet uden for hospitalet må ikke være for stormasket.

Et andet punkt, som jeg allerede har fået ordnet inden førstebehandlingen, er de retslige patienter, som ikke har fået beskikket en bistandsværge. Justitsministeren har netop skrevet til mig, at han vil ændre bekendtgørelsen, således at disse patienter fremover skal kunne få beskikket en patientrådgiver i tilfælde af tvangsfiksering, anvendelse af fysisk magt eller beskyttelsesfiksering, og det takker jeg for.

Der er andre punkter i lovforslaget, som vi vil dvæle ved i udvalgsarbejdet, herunder en egentlig revisionsbestemmelse. Det er nemlig sundt for de psykiatriske patienter, at Folketinget tvinges til at forholde sig til den lovgivning, der skal beskytte dem.

Men en grundlæggende positiv melding fra SF.

Bjørn Elmquist (RV):

Denne debat minder mig faktisk om førstebehandlingen, som vi havde for et års tid siden, og man fristes til at bruge et udtryk, som mange af os kender, nemlig at »bedre er det godes værste fjende«. Jeg vil ikke skyde nogen af deltagerne i debatten om, hvordan vi forbedrer psykiatriske patienters forhold, onde motiver i skoene, men jeg vil gerne opfordre til, at vi prøver på at finde en balance i det her, der gør, at vi opnår et reelt fremskridt og ikke det modsatte.

Der var for en halv snes dage siden udmeldinger fra en række partiers ordførere på dette område, der altså lige pludselig løb afsted, så de eneste, der faktisk var tilbage, var de to regeringspartier, som stod fast på den beretning, vi havde afgivet i Retsudvalget den 2. oktober i sidste folketingsår.

Det førte til, uden at jeg skal afsløre hemmeligheder fra finanslovforhandlingerne, at vi måtte tage en kort snak med de pågældende partiers finansordførere og høre, om det virkelig var rigtigt, at vi allerede i 1998 skulle operere med så store milliardbeløb, som der var udsigt til. Men da blev tingene i og for sig sat ind i den rigtige sammenhæng, og jeg håber meget, at de ordførere, der måtte fristes til igen at løbe afsted, rådfører sig meget udførligt med deres partis finansordførere – nogle af dem er måske endda sammenfaldende – sådan at vi er klar over, om nu bukserne kan holde til det her.

Når det er sagt, så vil jeg sige, at den store brede konsensus, vi havde i Retsudvalget, var konstruktiv, og jeg synes, den beretning, vi fik lavet i Retsudvalget, stort set også er til at bygge videre på. Og det er så forhåbentlig den tone, vi igen kan finde frem til, når vi mødes i udvalget og gerne skulle have færdiggjort det her lovforslag. Sidste år skældte og smældte vi over, at revisionen kom så sent, og derefter udsatte vi den selv; og nu har vi så, to år efter det oprindeligt var forudset, fået revisionsforslaget, så vi skulle nødig falde over vores egne ben en gang til. Lad os nu se at blive færdige i år.

Ministerens forslag imødekommer på så at sige alle de punkter, vi er enige om i beretningen, det store, brede flertal. Det er godt, synes jeg; og det ville også være uklogt af justitsministeren ikke at gøre det. Der er mange spændende nye tanker i det, f.eks. at vi får udskrivningsaftalerne delt op, så det bliver udskrivnings- og koordinationsplaner, vi taler om,